

[Kammersgaard.]

er sikkert i Aarens Løb under Samtaler af den Art skaffet mange Vanskeligheder af Vejen, og den Vej staar jo fremdeles aaben for enhver, der har Børn i Skolen.

Det andet Spørgsmaal sigter til den Bestemmelse i § 27, der giver Skolenævnet Ret til ved Instruks at paalægge Førstelæreren at gøre sig bekendt med Undervisningen i Skolens forskellige Klasser. Enhver Lærer ved, at der ved de Skoler paa Landet, hvor der er 2 Lærere eller 2 Lærere og 1 Lærerinde, let kan opstaa en vis Gnidning mellem disse faa Lærerkrafter. Under slige Forhold vil Vanskelighederne let øges, hvis der paalægges Førstelæreren en vis Tilsynsret. Det er derfor mit Haab, at Skolenævnene vil være varsomme med at give Førstelæreren ved disse Skoler en saadan Beføjelse. Helst saa jeg, at Bestemmelsen gik ud paa, at Betingelsen for en saadan Tilsynsret blev, at der til Skolen var knyttet et nærmere bestemt Antal fast ansatte Lærere.

I Anledning af de Bemærkninger, som den højtærede Undervisningsminister rettede til mig angaaende § 28, ønsker jeg at sige følgende, for at det rette Forhold maa komme frem. Jeg var Medlem af den store Skolekommission en ganske kort Tid, idet jeg kom ind som Suppleant, og har ikke været med til at affatte de forskellige Forslag, selv om jeg har tiltraadt dem. Siden da er der hengaaet adskillige Aar, og det er jo ikke udelukket, at man i Løbet af de 7 Aar, der saaledes er gaaet, kan forandre Anskuelse om et og andet. Men jeg ønsker her udtrykkelig at gøre opmærksom paa, at jeg, da jeg første Gang havde Ordet, udtalte, at de paagældende Bestemmelser stammede fra den store Skolekommission, og at jeg ikke bad den højtærede Undervisningsminister om at ophæve disse Bestemmelser, men bad om, at den højtærede Undervisningsminister vilde imødekomme Ønsket om en Ordning, der navnlig gjorde Overgangstiden for de Købstæder, der kom ind under Ordningen, saa lempelig som muligt i økonomisk Henseende.

Dermed skal jeg saa slutte og ikke komme ind paa, hvad jeg i øvrigt kunde have at bemærke. Jeg vil paa ny anbefale Lovforslaget paa det bedste til velvillig Behandling.

Aruth Jensen: Jeg skal ogsaa søge at fatte mig i Korthed; der er imidlertid enkelte Bemærkninger, som jeg ønsker at gøre til de foregaaende Talere.

Den højtærede Minister var i sin Tale

i Dag — som i sin Fremsættelsestale — meget forhandlingsvenlig. Skulde jeg sige noget, saa forekommer det mig, at Talen i Dag havde et vist, om ikke just kærligt, saa et nænsomt og et varsomt Tilsnit. Det kan vi jo kun være glade for, men jeg vil dog gerne have Lov til at sige til den højtærede Minister, for at der ikke skal blive nogen Misforstaaelse, at for vort Partis Vedkommende gælder det akkurat, som Præsten sagde, da han saa den ringe Afgrøde paa Ageren: Børn, her gælder hverken Syngen eller Beden, men her maa Gødning til. Skal vi — hvad vi jo begge to haaber — faa et Resultat ud af dette Lovforslag, saa maa der Gødning til, jeg tænker her bl. a. — og jeg kan ogsaa her svare det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen — paa det, som jeg regner for et Hovedpunkt i vore Krav, nemlig en mere direkte Indflydelse for Forældrene paa selve Skolens Ordning. Jeg har i min første Tale klart givet Udtryk for, at Forældreraad med de Rettigheder, som disse hjemlige Raad vil faa efter Lovforslaget, tilfredsstiller os ikke. Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, jeg tror ogsaa den højtærede Minister, var inde paa, at det eneste, der i og for sig manglede af, hvad vi krævede, var, at Forældrene skulde have Paataleret, og Ministeren fremførte heroverfor, at Læreren frit kunde tale med Forældreraadet. Jeg tror meget godt, at det er saadan, jeg tror ogsaa, at paa de Steder, hvor det gaar godt, vil det være paa den Maade, men jeg kan stadig ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, og vist ogsaa det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen og den højtærede Minister, finder det bedre, at et Tilsyn, som har Ret til at komme i Skolen, kan være Angiver overfor et andet Tilsyn, end at Paataleretten lægges dør, hvor den rettelig hører hjemme, nemlig hos det af Forældrene valgte Tilsyn. Jeg haaber imidlertid, at vi i Udvalget kan komme til at tale ogsaa om disse Ting — Ministeren stillede sig jo yderst velvilligt. Som jeg ogsaa gav Udtryk for i min første Tale, kan der imidlertid for Ministeren være visse Vanskeligheder at overvinde, naar man ser hen til, hvorledes den højtærede Ministers Parti har stillet sig til dette Spørgsmaal under tidligere Skoledebatter. Jeg vil haabe, at vi i Udvalget alligevel kan komme til at tale om dette Spørgsmaal, som for os er et af Hovedspørgsmaalene.

Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at han fandt, det vilde være noget forfærdeligt, at Forældreraa-